

Det er Smaaforbedringer og Rettelser, som dog ikke ere uvæsentlige. Selv om man paa adskillige Punkter deler de Herrers Opfattelse, at man kunde være gaaet videre, tror jeg dog, at omtrent alle vilde være enige om, at man ikke har høstet saadanne Erfaringer af de betydelige Forandringer, der skete ved Skoleloven af 1899, at man paa Grundlag deraf med Nytte kunde gaa til en videre Revision. Man kan godt sige uden at tage Munden for fuld, at man ikke en Gang er naaet til fuld Gennemførelse af Loven af 1899 endnu i alle sine Konsekvenser, og saa længe man ikke har naaet det med Hensyn til Udvidelser, Læreransættelser osv., forekommer det mig, at det vil være rimeligt at vente, indtil Befolkningen føler sig tilstrækkelig modtagelig derfor.

Jeg skal for Resten ikke gaa videre ind paa dette, men kun anbefale mine Venner og Meningsfæller at stemme for disse Ændringer, som nu ere stillede til 3die Behandling, og sluttelig udtale det Haab, at det maa lykkes at føre Lovforslaget med disse Ændringer igennem i Landstinget. Jeg ser ikke med saa stor Sindsro som den sidste ærede Taler paa, om Landstinget ikke skulde gaa med dertil, thi jeg anser det for Forbedringer og Tydeliggørelser af Skoleloven, som der kan være god Brug for.

Berntsen: Jeg skal blot med et Par Ord tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag og derefter Lovforslaget til endelig Vedtagelse i dette høje Ting. Og i Modsætning til, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har udtalt, vil jeg bringe min Tak til den højtærede Minister for den imødekommende Velvillie, han har vist over for Udvalget, idet jeg føler mig forvisset om, at den højtærede Minister tiltræder disse Ændringsforslag, og særlig vil jeg bringe ham min Tak, fordi han har stillet sig saa velvillig over for Spørgsmaalet om et forøget Tilskud til de private Skoler eller de saakaldte Friskoler. Jeg kan ikke sige som den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds, at det er Lapperier, vi staa i Begreb med her at vedtage. Det er praktiske Ændringer, som det praktiske Liv har krævet, og det er en Forbedring af Skoleloven af 1899. Og naar det ærede Medlem saa stærkt gentager, at de Ændringer, han har ønsket, ganske anderledes vilde tilfredsstille Folkeskolens Tary og Trang, vil jeg dog udtale som min

Overbevisning, at de Fordringer, som Socialdemokraterne have stillet til en ny Skolelov, deles ikke af Befolkningens Fler-tal — det er jeg aldeles overbevist om. Loven af 1899 med disse Ændringer hindrer jo ikke Kommunerne i, hvis de vil, at gaa den Vej, som det ærede Medlem har antydnet. De kunne gaa den Vej paa adskillige Omraader. Loven har en vid Ramme i den Henseende. Men jeg har ikke ønsket at paaoktroiere Befolkningen en Udvikling, som den ikke selv forlanger at faa, og derfor tror jeg, vi have handlet i Folkeskolens velforstaaede Interesse ved at begrænse Forslaget til det, der nu foreligger. Hermed skal jeg anbefale det til Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg kan indskrænke mig til at udtale, at jeg kan tiltræde alle de stillede Ændringsforslag, og at jeg haaber, at det andet Ting vil vedtage dette Lovforslag i indeværende Samling. Jeg ved ikke noget derom, men jeg haaber det, og jeg haaber navnlig, at det andet Ting ikke skal lade sig friste af den Syndsforladelse, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stillede det i Udsigt, hvis det forkastede eller ødelagde Forslaget.

Ordføreren (Jensen-Knudstrup): Jeg skal først takke for den velvillige Modtagelse, Ændringsforslagene have faaet fra alle Sider. De ville altsaa med Lethed blive vedtagne her i Tinget. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at det er meget rigtigt, at det ikke er en stor Skolereform, her gennemføres, men det var jo heller ikke Meningen, da Forslaget blev forelagt, at det skulde være saa. Det vilde vel være ret urimeligt at tro, at vi, saa faa Aar efter, at vi sidst gennemførte en Skolelov, altsaa i 1899, kunde skride til en ny og endnu mere omfattende Reform, end det den Gang lykkedes at føre igennem. Det vilde vel være ret urimeligt at tro, at den skete Reform skulde være saa indarbejdet og saa helt optagen i Befolkningens Bevidsthed, at man nu kunde skride til en betydelig Videreudvikling deraf. Imidlertid deler jeg det ærede Medlems Opfattelse af, at der paa Skolens Omraade er store Opgaver uløste, og at vi maa komme til dem i en ikke alt for fjern Fremtid.

Men for ikke at lade det staa uimod-sagt, at det er rene Lapperier, dette